

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο, τη Σύμβουλο Κωνσταντίνα Ζώη, αρχαιότερη Σύμβουλο στο Τμήμα, και την Πάρεδρο Αθηνά Σιγάλα, εισηγήτρια της κρινόμενης υπόθεσης.

Γραμματέας: Ειρήνη Παπαζαχαριουδάκη (24.2.2023), Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου (16.2.2024).

Συνήλθε σε διάσκεψη και τηλεδιάσκεψη, στις 24.2.2023 και στις 16.2.2024, αντίστοιχα, για να αποφασίσει επί της με Αριθμό Βιβλίου Δικογράφων (Α.Β.Δ.) 1169/30.12.2014 αγωγής του (...), κατοίκου (...).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της από 22.9.2022 και από 20.9.2023 Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε κατά τον νόμο

1. Η ένδικη αγωγή παραδεκτώς εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127/29.6.2020), δεδομένου ότι με αυτή τίθενται νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με πάγια νομολογία της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (ΕΛΣ Ολ. 814/2004, 486, 487, 2594/2016).

2. Με την κρινόμενη αγωγή, όπως το αίτημα αυτής μετατράπηκε από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με την από (...) 2015 υπεύθυνη δήλωση του ενάγοντος, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος (απόστρατος Αντισυνταγματάρχης), ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλει, βάσει του άρθρου 105 Εισ.Ν.Α.Κ., νομιμοτόκως από τη γένεση της αξίωσης, άλλως από την επίδοση της αγωγής, το συνολικό ποσό των 16.977,21 ευρώ (8.695,61 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως

31.12.2007 και 8.281,60 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014, βλ. αναλυτικό υπολογισμό στις σελ. 7 έως 13 της αγωγής), το οποίο αντιστοιχεί, κατά τους ισχυρισμούς του, σε διαφορές συντάξεων που απώλεσε από τη μη αναπροσαρμογή της σύνταξής του, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 περ. ε' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002, κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2014. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στη δικαστική του δαπάνη.

3. Η κρινόμενη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ.1/2021, ΙΙΙ Τμ. Συμβ. 8/2020, ΙΙΙ Τμ.278/2019), έχει ασκηθεί κατά τα λοιπά νομότυπα και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω. Η ένδικη αγωγή अपαραδέκτως στρέφεται κατά των (...) /2006 και (...) /2010 πράξεων της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθόσον, ως εκ του σκοπού και της λειτουργίας της, η αγωγή μπορεί να έχει ως αίτημα μόνο την ικανοποίηση χρηματικής αξίωσης από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, με την αναγνώριση ή την καταψήφιση ορισμένης κατά ποσό χρηματικής παροχής και όχι τη διάπλαση διοικητικής πράξης (ΕλΣ ΙΙΙ Τμ. 231/2018, 2066/2017, 2339/2016, 1815/2015, 2540/2014), ενόψει δε του περιεχομένου και του αιτήματος του δικογράφου σε συνδυασμό με το ότι δεν επισυνάπτεται παράβολο, δεν είναι δυνατό να ερμηνευθεί ότι στο κρινόμενο δικόγραφο σωρεύεται έφεση κατά των ως άνω πράξεων.

4. Από τις διατάξεις του άρθρου 303 του ν. 4700/2020 (Α' 127) συνάγεται ότι οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας είναι τελεσίδικες και παράγουν ως προς το ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε με αυτές δεδδικασμένο, το οποίο κωλύει τη διεξαγωγή νέας δίκης μεταξύ των ίδιων διαδίκων για την ίδια διαφορά, όπως αυτή προσδιορίζεται από το αίτημα και την ιστορική και νομική αιτία. Παρέπεται δηλαδή ότι σε περίπτωση που έχει ήδη κριθεί η επίδικη αξίωση με προγενέστερη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το απορρέον από αυτή δεδδικασμένο κωλύει την εκ νέου εξέταση άλλης αγωγής του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου, με την οποία επιδιώκεται η ικανοποίηση της ίδιας αξίωσης με βάση την ίδια ιστορική και νομική αιτία. Δεδδικασμένο απορρέει και από τις αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο της εν συμβουλίω διαδικασίας των άρθρων 91 και 93 του ν. 4700/2020, εφόσον έχει παρέλθει άπρακτη η προθεσμία υποβολής της αίτησης για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο (πρβλ. ΕλΣ Ολ 1269, 1784/2018, 741/2020 Έκτο Τμ. 873/2022 (Συμβ.), 1928/2021). Η ύπαρξη δε δεδδικασμένου επί του επίδικου δικαιώματος και η εξ αυτού απορρέουσα δέσμευση για τους διαδίκους αποτελεί αρνητική διαδικαστική προϋπόθεση, η οποία, ερευνώμενη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο, καθιστά απάρადεκτη την αγωγή που έχει το ίδιο αντικείμενο (ΕλΣ Ολ. 2643/2013, Έκτο Τμ. 830/2023, 303/2023 (Συμβ.), 873, 871, 810/2022 (Συμβ.), 1491, 998/2021, ΙΙΙ Τμ. 1798/2020).

5. Η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τα Πρακτικά της 14^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της 20^{ης} Ιουνίου 2022, δέχτηκε, προς αποτροπή της de facto αρνησιδικίας που συνεπάγεται η υπερβολική καθυστέρηση εκδίκασης των αγωγών για την καταβολή των μισθολογικών προαγωγών των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 που εκκρεμούν πέραν της δεκαετίας, ότι το Δικαστήριο θα τις εξετάζει για τη διαπίστωση μόνο του ουσιαστικού δικαιώματος του ενάγοντος σε αποζημίωση, χωρίς να υπολογίζει τη διαφορά εισπραχθείσας και δικαιούμενης σύνταξης, και με το διατακτικό της απόφασής του, θα αναθέτει στη συνταξιοδοτική διοίκηση την εντός εύλογης προθεσμίας εκκαθάριση της δικαιούμενης από τον ενάγοντα αποζημίωσης.

6. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου και τα γνωστά στο Δικαστήριο από προηγούμενη δικαστική του ενέργεια (άρθρο 242 παρ. 2 του ν. 4700/2020) προκύπτουν τα εξής: (i) Ο ενάγων μετά την αποφοίτησή του από τη Σχολή Αρχιτεχνιτών (άρθρο 69 ν. 4105/1960) προήχθη σε μόνιμο Ανθυπασιστή Τεχνίτη ΣΥΠ με την από (...) απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και ανήλθε στην ιεραρχία του Στρατού Ξηράς μέχρι τον βαθμό του Αντισυνταγματάρχη, τέθηκε δε σε αποστρατεία, ύστερα από αίτησή του, πριν από την έναρξη ισχύος των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. (ii) Με την (...) /2006 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναπροσαρμόστηκε η σύνταξη του ενάγοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3408/2005 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Από την πράξη αυτή προκύπτει ότι μέχρι 30.9.2005 ο ενάγων ελάμβανε σύνταξη με βάση τον βασικό μισθό του Αντισυνταγματάρχη και από 1.10.2005 η σύνταξή του υπολογίστηκε με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα 2/3 της διαφοράς του βασικού μισθού του Ταξίαρχου (πλέον επιδόματος χρόνου υπηρεσίας 60%) και ποσοστό αναπλήρωσης 800 χιλιοστά, με χρόνο πραγματικώς διανυθείσας υπηρεσίας (άρθρο 37 παρ. 5 του ν. 3016/2002) από έτη 32-06-23. (iii) Πριν από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής ο ενάγων είχε ασκήσει την με ΑΒΔ 5505/2006 έφεση κατά της (...) /2005 απόφασης της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία απορρίφθηκε η από (...) 2004 ένστασή του κατά της σιωπηρής απόρριψης από την 44^η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους της (...) /2004 - κοινής με άλλους συνταξιούχους- αίτησής του περί αναπροσαρμογής της σύνταξής του με βάση της διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή με την 3254/2014 απόφαση του Δικαστηρίου (πρώην ΙΙΙ Τμήμα σε συμβούλιο), διότι κρίθηκε ότι οι ως άνω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση του ενάγοντος, ακυρώθηκε η (...) /2005 απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην αρμόδια συνταξιοδοτική διεύθυνση, για να εξετασθεί στην ουσία το αίτημά του. (iv) Περαιτέρω, ο ενάγων άσκησε ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου την με Α.Β.Δ. 1001/2010 αγωγή, με την οποία ζήτησε

να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει σε αυτόν, εντόκως, ως αποζημίωση, κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ., το ποσό των 23.570,74 ευρώ, το οποίο αντιστοιχούσε, κατά τους ισχυρισμούς του, σε διαφορές συντάξεων που απώλεσε από τη μη αναπροσαρμογή της σύνταξής του, σύμφωνα με τις διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2007, καθώς και το ποσό των 10.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η 323/2023 απόφαση του Έκτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου (σε συμβούλιο), η οποία κοινοποιήθηκε στον ενάγοντα στις 23.5.2023 και στο αντίδικο στις 10.5.2023, χωρίς να ζητηθεί από κάποιον από τους διαδίκους η εισαγωγή της υπόθεσης για συζήτηση στο ακροατήριο εντός της τετράμηνης προθεσμίας που θέτει το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι οι συντάξιμες αποδοχές που δικαιούνταν ο ενάγων, ο οποίος προέρχεται από τη Σχολή Αρχιτεχνιτών και τέθηκε σε αποστρατεία, ύστερα από αίτησή του, με τον βαθμό του Αντισυνταγματάρχη έχοντας συμπληρώσει 32 έτη πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, έπρεπε να υπολογιστούν κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.6.2002 με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα 2/3 της διαφοράς του βασικού μισθού του Ταξίαρχου και από 1.7.2002 και εντεύθεν με βάση τον βασικό μισθό του Ταξίαρχου, σύμφωνα με τα άρθρα 6 παρ. 1 περ. ε' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002. Με την ίδια ως άνω απόφαση αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει νομιμοτόκως στον ενάγοντα, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., το ποσό των 23.570,74 ευρώ, λόγω μη αναπροσαρμογής της σύνταξής του, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2007, ενώ απορρίφθηκε το αίτημά του για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης

7. Με δεδομένα τα ανωτέρω, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι μετά την έκδοση της 323/2023 απόφασης του παρόντος Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου (η οποία κατέστη οριστική μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας για την εισαγωγή της στο ακροατήριο), με την οποία, κατά μερική παραδοχή της με ΑΒΔ 1001/2010 αγωγής του ενάγοντος, κρίθηκε η αξίωσή του για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2007 και αναγνωρίστηκε η σχετική υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει εντόκως σε αυτόν, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στις διαφορές συντάξεων που απώλεσε από τη μη αναπροσαρμογή της σύνταξής του, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, κωλύεται λόγω δεδουλευμένου η εξέταση της ένδικης αγωγής του ενάγοντος, κατά το μέρος που αφορά στο αίτημα αναγνώρισης της ίδιας ως άνω υποχρέωσης κατά του ίδιου προσώπου (Ελληνικού Δημοσίου) για το αυτό χρονικό διάστημα, ήτοι από 1.7.2000 έως 31.12.2007. Συνεπώς, η ένδικη αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά το μέρος που αφορά στο εν λόγω χρονικό διάστημα.

8. Κατά τα λοιπά η κρινόμενη αγωγή είναι τυπικώς δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το βάσιμο του αιτήματος του ενάγοντος περί υποχρέωσης του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλει αποζημίωση κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ., για τη ζημία που υπέστη εξαιτίας της μη αναπροσαρμογής της σύνταξής του, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 περ. ε' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002, με βάση τον βασικό μισθό του Ταξίαρχου κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014.

9. Κατόπιν όσων έγιναν δεκτά στη σκέψη 6 της παρούσας, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο παράνομος χαρακτήρας της μη αναπροσαρμογής της σύνταξης του ενάγοντος με βάση τον βασικό μισθό του Ταξίαρχου κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2002 και εντεύθεν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ.1 περ. ε' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002, που αποτελεί το έρεισμα της επίδικης αποζημίωσης, έχει ήδη διαπιστωθεί με δύναμη δεδουλευμένου με την 323/2003 οριστική απόφαση του παρόντος Τμήματος. Η δε ζημία αυτού, που είναι αυτόθροη συνέπεια της διαπιστωθείσας παρανομίας, συνίσταται στη διαφορά μεταξύ της σύνταξης που έλαβε και αυτής που θα ελάμβανε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, εάν η σύνταξή του είχε αναπροσαρμοστεί με βάση τον ορθό μισθολογικό βαθμό, ήτοι με βάση τον βασικό μισθό του Ταξίαρχου. Επομένως, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014, είναι νόμω βάσιμη, καθόσον με την (...) /2006 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναπροσαρμόστηκε η σύνταξη του ενάγοντος με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα 2/3 της διαφοράς του βασικού μισθού του Ταξίαρχου, ενώ, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά ανωτέρω, η σύνταξή του έπρεπε να αναπροσαρμοστεί κατά το διάστημα αυτό με βάση τον βασικό μισθό του Ταξίαρχου. Επομένως, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014 ο ενάγων δικαιούται μόνο τις διαφορές σύνταξης που προκύπτουν λόγω της εσφαλμένης αναπροσαρμογής της σύνταξής του.

10. Περαιτέρω, ως εκ του χρόνου υποβολής της (...) /2004 αίτησης του ενάγοντος, της άσκησης της με ΑΒΔ 5505/2006 έφεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η 3254/2014 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, και του χρόνου επίδοσης της ένδικης αγωγής (στις 23.3.2015), καθώς και του γεγονότος ότι δεν νοείται παραγραφή εν επιδικία στη διοικητική δίκη, η αξίωση του ενάγοντος για την καταβολή της αιτούμενης αποζημίωσης κατά το μέρος που αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014 δεν έχει παραγραφεί.

11. Κατ' ακολουθία αυτών, μετά τη διαπίστωση, κατά παραδοχή της νομικής βάσης της ένδικης αγωγής κατά το μέρος που αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014, της ύπαρξης αποζημιωτικής αξίωσης του ενάγοντος, πρέπει να διαταχθεί η εκκαθάριση από την αρμόδια διεύθυνση της συνταξιοδοτικής διοίκησης (e-ΕΦΚΑ), εντός τριών μηνών από την επίδοση της παρούσας, του ποσού που αντιστοιχεί στις διαφορές συντάξεων που απώλεσε ο

ενάγων κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014 και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλει το ποσό αυτό, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 8.281,60 ευρώ (που αντιστοιχεί στο αιτούμενο ποσό για το παραδεκτώ εξεταζόμενο μέρος της αγωγής), με τον νόμιμο τόκο που ισχύει για τις οφειλές του Δημοσίου, από την επίδοση της αγωγής στο Ελληνικό Δημόσιο στις 23.3.2015, καθόσον μόνο η επίδοση της αγωγής επιφέρει τοκογονία (ΕλΣυν Ολ. 7421/2015).

12. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του Δικαστηρίου.

13. Το Δικαστήριο, έχοντας υπόψη ότι το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών εντάσσεται πλέον στον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4387/2016, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από τις διατάξεις του ν. 4670/2020 (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020), επισημαίνει ότι τόσο το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο όσο και ο e-Ε.Φ.Κ.Α. δεν κωλύονται, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς το περιεχόμενο της παρούσας απόφασης, να προβούν σε εκκαθάριση του οφειλόμενου ποσού, αφαιρώντας όσα ποσά θα έχουν ήδη τυχόν καταβάλει στον ενάγοντα για την ίδια ιστορική και νομική αιτία.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο, κατά το σκεπτικό.

Δέχεται τη νομική βάση της αγωγής, κατά τα λοιπά.

Διαπιστώνει την ύπαρξη αποζημιωτικής αξίωσης του ενάγοντος.

Διατάσσει την εκκαθάριση από την αρμόδια διεύθυνση του e-ΕΦΚΑ του ποσού που αντιστοιχεί στις διαφορές συντάξεων που απώλεσε ο ενάγων κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2014, εντός τριών μηνών από την επίδοση της παρούσας.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου, κατά τα ειδικότερον αναφερόμενα στο σκεπτικό, να καταβάλει νομιμοτόκως στον ενάγοντα το ποσό που ήθελε προκύψει από την ανωτέρω εκκαθάριση, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το αιτούμενο με την αγωγή ποσό των 8.281,60 ευρώ. Και

Απαλλάσσει το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 24.2.2023 και στις 16.2.2024 και εκδόθηκε στην Αθήνα στις 5 Ιουνίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑ ΣΙΓΑΛΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ